

REMISSYTTRANDE Fi2022/01778

Remiss – nya krav på betaltjänstleverantörer att lämna uppgifter (SOU 2022:25)

Nya krav på betaltjänstleverantörer att lämna uppgifter (SOU 2022:25)

Card Payment Sweden förening (CPS) har fått ovan rubricerat betänkande på remiss och ber att få lämna följande synpunkter.

Begränsade möjligheter för Skatteverket att använda rapporterade uppgifter i sin egen verksamhet

CPS tillstyrker betänkandets förslag om att begränsa Skatteverkets möjlighet att i sin egen verksamhet få använda de uppgifter betaltjänstleverantörerna har att lämna.

Dokumentationsavgifters och rapporteringsavgifters storlek

CPS anser att föreslagen storleksordning på dokumentationsavgifter och rapporteringsavgifter är hög i jämförelse med övriga sanktionsavgifter inom skatteområdet, och att de inte står i proportion till sakens natur, där rapporteringen inte är relaterat till rapporterade betaltjänstleverantörer egen skattskyldighet.

Metoden att basera avgiften på betaltjänstleverantörens totala omsättning är också felaktig. För många av de företag som är betaltjänstleverantörer utgör betaltjänstverksamheten endast en delmängd av den totala omsättningen. Medlemmar i CPS som är banker har oftast sin främsta omsättning från kreditverksamhet, in- och utlåning, finansiering och liknande tjänster som inte utgör betaltjänster. Medlemmar i CPS som inte är banker är ofta kortinlösare som förutom kortinlösen och eventuell annan betaltjänstverksamhet också får sin omsättning från många andra tjänster, såsom tekniskt stödjande tjänster till betaltjänster (t.ex. kortterminaler) eller annan stödjande tjänster för deras kunders försäljning (t.ex. e-handelsplattformar). Bankföreningen föreslår därför att utformningen av sanktionsavgifter bör göras på samma sätt som och med samma belopp som gäller när rådgivare i sin näringsverksamhet inte har lämnat uppgift om rapporteringspliktiga arrangemang,

CPS föreslår i likhet med Svenska Bankföreningen (Bankföreningen) därför en mer proportionerlig modell för uttag av sanktionsavgifter, som bör utformas på samma sätt som och med samma belopp som gäller när rådgivare i sin näringsverksamhet inte har lämnat uppgift om rapporteringspliktiga arrangemang, Skatteförfarandelagen 49 c kap 5 §. För detaljerad beskrivning av de ändringar i föreslagen författningstext som behöver göras för att åstadkomma detta, hänvisar CPS till Bankföreningens remissyttrande.

Hänsyn tagen till olika betalningstypers skiftande natur

Direktivet utgår i sin skrivning i mångt och mycket efter den europeiska standarden för konto-till-konto-betalningar, i vilken förekommer begrepp som IBAN för betaltjänstanvändarens kontonummer och BIC för identifiering av betaltjänstleverantören. Andra betalningstyper har andra begrepp, det gäller t.ex. kortbetalningar och penningöverföring, det kan också gälla konto-till-konto-betalningar till/från länder utanför Europa. Direktivet har i sina skrivningar tagit hänsyn till detta, och det är viktigt att de skrivningar som möjliggör användning av andra begrepp än IBAN och BIC behålls ograverade till form och innehåll vid transponering till nationell lag.

CPS vill därför betona vikten av att såväl direktiv, svensk lag och den praktiska tillämpningen i enlighet med de av EU-kommissionen nyligen publicerade [CESOP riktlinjer för rapportering](#) fullt ut tar hänsyn till de speciella förutsättningar som gäller för kortbetalningar, och att detta implementeras och tillämpas på ett fullharmoniserat sätt i hela EU, inklusive Sverige.

Kortbaserade betalningar följer andra internationella standarder än de som gäller för kontobaserade betalningar, t.ex. används andra begrepp än IBAN och BIC i en kortbetalning. Flödet i en kortbaserad betalning skiljer sig också från kontobaserade betalningar: en kortbetalning initieras typiskt sätt av betalaren i betalningsmottagarens gränssnitt (t.ex. med ett kort i en kortterminal hos en handlare), medan en kontobaserad betalning typiskt sätt initieras i betaltjänstleverantörens eget gränssnitt (t.ex. nätbank, mobilbanksapp eller Swish-app) vilket medför mycket olikartade förutsättningar för vilken information som finns tillgänglig i betalningsflödet.

CPS välkomnar utredningens förslag att i lagtexten definiera begreppen identifierare och företagsidentifieringskod, för att inte i onödan tynga lagtexten i övrigt. Med det ovan sagda om avsaknaden av IBAN och BIC i en korttransaktion, samt i övrigt olika förutsättningar för kortbetalningar i förhållande till kontobaserade betalningar, är det väsentligt att framhålla att begreppet *identifierare* bör definieras som utredningen föreslagit och i överensstämmelse med Ändringsdirektivet som "iban-nummer **eller** en annan uppgift som otvetydigt identifierar en betalare eller en betalningsmottagare och anger dennes plats.", samt att *företagsidentifieringskod* bör definieras som "BIC-kod **eller** annan kod som otvetydigt identifierar en betaltjänstleverantör och anger dennes plats."

Det framgår av Artikel 243c i Direktivet att det som i *första hand* ska avgöra i vilken medlemsstat eller annan stat betalaren respektive betalningsmottagaren ska anses vara lokaliserad – vilket i sin tur avgör om det föreligger en gränsöverskridande betalning eller inte – är IBAN *eller* – när IBAN saknas, såsom i en kortbetalning – "varje annan identifierare som otvetydigt identifierar betalaren/betalningsmottagaren och anger dennes plats". Endast när såväl IBAN som någon annan

identifierare för *betaltjänstanvändaren* helt saknas, ska i *andra hand* BIC eller annan företagsidentifieringskod som identifierar *betaltjänstleverantören* användas. För kortbetalningssystemet innebär det att det avgörande är i vilket land kortet är utgivet¹, inte i vilket land kortutgivande betaltjänstleverantör är belägen, samt i vilket land kortinlösningstjänsten tillhandahålls, inte i vilket land kortinlösande betaltjänstleverantör är belägen. För kortbetalningar är det inte alls ovanligt att betaltjänstleverantören är belägen i en annan medlemsstat än i vilken betaltjänsten tillhandahålls, särskilt vanligt är detta på betalningsmottagarsidan (kortinlösen) där s.k. s.k. cross-border acquiring är vanligt förekommande; I informationen i en kortbetalning är det fullt möjligt att särskilja betaltjänstleverantörens land från betalningsmottagarens land (även om det kanske inte är möjligt för andra, mindre utvecklade, betaltjänstsystem såsom det kontobasarede).

CPS noterar att Sparbankernas Riksförbund i sitt remissvar föreslår *”att identifierare i 33 kap 4 § skatteförfarandelagen (2011:1244) definieras som iban-nummer och annan uppgift (BIC-kod) som otvetydigt identifierar en betalare eller betalningsmottagare och anger dennes plats. Dennes plats avgörs således av betaltjänstleverantörens plats, vilken inte nödvändigtvis är belägen i samma medlemsstat, tredje territorium eller tredjeland där betalarens eller betalningsmottagarens har sin stadigvarande adress.”* I enlighet med det ovan anförda hävdar CPS att detta förslag är felaktigt, då:

1. Med *”annan uppgift”* än IBAN avses varje annan identifierare av betaltjänstanvändaren, inte av betaltjänstleverantören. Det är väsentligt att *”annan uppgift”* än IBAN kan användas för betalningar som använder sig av andra standarder än IBAN/BIC-standarderna.
2. BIC eller annan kod som identifierar betaltjänstleverantören ska i detta sammanhang endast användas och rapporteras i de fall IBAN eller annan identifierare av betaltjänstanvändaren helt saknas.
3. Premissen att betaltjänstanvändarens plats avgörs av betaltjänstleverantörens plats är fel; dessa platser kan vara olika och då det finns information om betaltjänstanvändarens plats ska definitionen av betaltjänstanvändarens plats vara opåverkad av betaltjänstleverantörens plats.

Regleringens ändamålsenlighet

Som vi också framfört inför beslutet om ändringsdirektivet, anser CPS också att de europeiska skattemyndigheternas möjligheter att genom denna rapportering spåra momsbedrägerier vid

---

¹ Det är här oväsentligt var kortinnehavaren – och kortet – vid ett givet tillfälle rent fysiskt befinner sig; ett kort utgivet i Sverige är enligt definitionen lokaliserat i Sverige även om kortinnehavaren vid tillfället för initieringen av kortbetalningen befinner sig i Frankrike och använder kortet i en fransk terminal = gränsöverskridande betalning

gränsöverskridande betalningar kraftigt överskattats. Den ledning som kan ges från betalningssystemen är i sig begränsad; informationen i dessa har inte utformats för dessa syften.

Svårigheterna att få fram användbar information från det data som kommer levereras förstärks ytterligare av den onödiga och ändamålsvidriga begränsningen av rapporteringen från betalares betaltjänstleverantörer till de betalningsmottagare utanför EU som har fler än 25 transaktioner per kvartal från samma betaltjänstleverantör för betalare. De proportionalitetsprinciper som angetts som argument för denna begränsning i rapporteringen föreligger möjligen för den rapportering som betalningsmottagares betaltjänstleverantörer ska göra avseende gränsöverskridande betalningar inom EU, men de saknas helt för den rapportering som betalares betaltjänstleverantörer ska göra avseende gränsöverskridande betalningar till betalningsmottagare utanför EU. Denna begränsning kommer i stället få den oavsiktliga konsekvensen att det blir en kraftig underrapportering av gränsöverskridande betalningar till betalningsmottagare utanför EU; t.ex. kommer en e-handlare i Asien kommer kunna ta emot tiotusentals betalningar från EU per kvartal som aldrig rapporteras till någon skattemyndighet, då dessa tiotusentals betalningar är fördelade över tusentals olika kortutgivare (betalarens betaltjänstleverantör) i EU, och från var och en av dessa understiger antal betalningar per kvartal gränsen på 26 transaktioner.

CARD PAYMENT SWEDEN

Michael Hoffman
Verkställande Direktör

Torbjörn Furubjelke
Styrelseledamot

Card Payment Sweden
Daniel Petersson
+46 706 32 40 72
dp@pan-nordic.org
www.cardpaymentsweden.se